

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула звернення щодо оподаткування операцій з надання резидентом маркетингових послуг нерезиденту на території іноземної держави та, керуючись статтею 52 розділу II Податкового кодексу України (далі – Кодекс), повідомляє.

Відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, регулюються нормами ПКУ (пункт 1.1 статті 1 розділу I ПКУ).

Згідно з підпунктом 14.1.55 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ дохід, отриманий з джерел за межами України, - будь-який дохід, отриманий резидентами, у тому числі від будь-яких видів їх діяльності за межами митної території України, включаючи проценти, дивіденди, роялті та будь-які інші види пасивних доходів, спадщину, подарунки, виграші, призи, доходи від виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими та трудовими договорами, від надання резидентам в оренду (користування) майна, розташованого за межами України, включаючи рухомий склад транспорту, приписаного до розташованих за межами України портів, доходи від продажу майна, розташованого за межами України, дохід від відчуження інвестиційних активів, у тому числі корпоративних прав, цінних паперів тощо; інші доходи від будь-яких видів діяльності за межами митної території України або територій, непідконтрольних контролюючим органам.

Відповідно до пункту 13.1 статті 13 розділу I ПКУ доходи, отримані резидентом України (крім фізичних осіб) з джерел за межами України, враховуються під час визначення його об'єкта та/або бази оподаткування у повному обсязі.

При визначенні об'єкта та/або бази оподаткування витрати, здійснені резидентом України (крім фізичних осіб) у зв'язку з отриманням доходів з джерел походження за межами України, враховуються у порядку і розмірах, встановлених цим Кодексом (пункт 13.2 статті 13 розділу I ПКУ).

Згідно з підпунктом 134.1.1 пункту 134.1 статті 134 ПКУ об'єктом оподаткування податком на прибуток є прибуток із джерелом походження з України та за її межами, який визначається шляхом коригування (збільшення або зменшення) фінансового результату до оподаткування (прибутку або збитку), визначеного у фінансовій звітності підприємства відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності, на різниці, які виникають відповідно до положень Кодексу.

Суми податків та зборів, сплачені за межами України, зараховуються під час розрахунку податків та зборів в Україні за правилами, встановленими ПКУ (пункт 13.4 статті 13 ПКУ).

Для отримання права на зарахування податків та зборів, сплачених за межами України, платник зобов'язаний отримати від державного органу країни, де отримується такий дохід (прибуток), уповноваженого справляти такий податок, довідку про суму сплаченого податку та збору, а також про базу та/або об'єкт оподаткування. Зазначена довідка підлягає легалізації у відповідній країні, відповідній закордонній дипломатичній установі України, якщо інше не

передбачено чинними міжнародними договорами України (пункт 13.5 статті 13 ПКУ).

Відповідно до абзацу другого підпункту 141.4.9 пункту 141.4 статті 141 розділу III ПКУ суми податку на прибуток, отриманий з іноземних джерел, що сплачені суб'єктами господарювання за кордоном, зараховуються під час сплати ними податку в Україні. При цьому зарахуванню підлягає сума податку, розрахована за правилами, встановленими цим розділом.

Розмір зарахованих сум податку з іноземних джерел протягом податкового (звітного) періоду не може перевищувати суми податку, що підлягає сплаті в Україні таким платником податку протягом такого періоду.

Не підлягають зарахуванню у зменшення податкових зобов'язань такі податки, сплачені в інших країнах:

податок на капітал/майно та приріст капіталу;

поштові податки;

податки на реалізацію (продаж);

інші непрямі податки незалежно від того, підпадають вони під категорію прибуткових податків чи оподатковуються іншими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Зарахування сплачених за митним кордоном України сум податку здійснюється за умови подання письмового підтвердження контролюючого органу іншої держави щодо факту сплати такого податку та за наявності чинного міжнародного договору України про уникнення подвійного оподаткування доходів.

Отже, платник податку враховує у зменшення податку на прибуток підприємств за звітний податковий період суму податку, сплаченого таким платником за кордоном протягом цього звітного періоду, яка визначається шляхом перерахунку іноземної валюти до гривні, виходячи з офіційного курсу Національного банку України на дату сплати такого податку за кордоном за умови дотримання вимог статті 13 та підпункту 141.4.9 пункту 141.4 статті 141 розділу III ПКУ.

Правові основи оподаткування ПДВ встановлено розділом V та підрозділом 2 розділу XX ПКУ.

Відповідно до підпункту 14.1.108 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ маркетингові послуги (маркетинг) - послуги, що забезпечують функціонування діяльності платника податків у сфері вивчення ринку, стимулювання збуту продукції (робіт, послуг), політики цін, організації та управління руху продукції (робіт, послуг) до споживача та післяпродажного обслуговування споживача в межах господарської діяльності такого платника податків. До маркетингових послуг належать, у тому числі: послуги з розміщення продукції платника податку в місцях продажу, послуги з вивчення, дослідження та аналізу споживчого попиту, внесення продукції (робіт, послуг) платника податку до інформаційних баз продажу, послуги зі збору та розповсюдження інформації про продукцію (роботи, послуги).

Згідно із підпунктом "б" пункту 185.1 статті 185 розділу V ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до статті 186 розділу V ПКУ.

Підпунктом 14.1.185 пункту 14.1 статті 14 розділу I ПКУ визначено, що постачанням послуг є будь-яка операція, що не є постачанням товарів, чи інша операція з передачі права на об'єкти права інтелектуальної власності та інші нематеріальні активи чи надання інших майнових прав стосовно таких об'єктів права інтелектуальної власності, а також надання послуг, що споживаються в процесі вчинення певної дії або провадження певної діяльності.

Місцем постачання послуг відповідно до пункту 186.4 статті 186 розділу V ПКУ є місце реєстрації постачальника, крім операцій, зазначених у пунктах 186.2 і 186.3 статті 186 розділу V ПКУ, якими визначено категорії послуг, місце постачання яких визначається залежно від місця реєстрації постачальника або отримувача відповідних послуг або від місця фактичного надання відповідних послуг.

Зважаючи на те, що маркетингові послуги не належать до категорій послуг, визначених пунктами 186.2 та 186.3 статті 186 розділу V ПКУ, місцем постачання таких послуг відповідно до пункту 186.4 статті 186 розділу V ПКУ є місце реєстрації постачальника.

Враховуючи викладене, у разі здійснення операції з постачання маркетингових послуг резидентом, місцем постачання таких послуг вважається місце, в якому резидент зареєстрований як суб'єкт господарювання, або у разі відсутності такого місця - місце постійного чи переважного його проживання.

Тобто в описаній у зверненні ситуації така операція є об'єктом оподаткування ПДВ у загальновстановленому порядку за ставкою 20 відсотків.

Відповідно до пункту 52.2 статті 52 розділу II ПКУ податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.